АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Виходить з 1962 р.
№5–6 (1349–1350)
Квітень-травень 2009 рік

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЯМ! З СВЯТОМ ПЕРЕМОГИ!

Від щирого серця

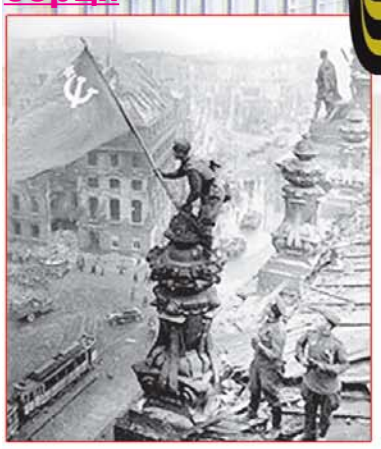

ЦЕ СЛОВО РУКА САМА ПИШЕ З ВЕЛИКОЇ ЛІТЕРИ

"Перемога"! Там, у наших душах, не згладилося це слово, вуглинка, що танула у погаслому вогнищі з пісні. Спочатку це просто слово, з дитинства знайоме. Але вимовиш його – і додадуться сили, зникнуть тривога, сум'яття. Це слово здіймає людину над власним тлінним тілом, робить готовим йти до кінця, чого б не коштувало, заради Перемоги. Це слово, яке рука сама пише з великої літери. Слово, перед яким кожен готовий поставити займенник "наша". Переможний прапор на куполі германського рейхстагу, салют з вогнів і довгоочікуваного людського щастя. Парад Перемоги в Москві. Маршал Жуков на білому коні. Повалені до ніг переможців ворожі штандарти. Виблискуючі ордена й медалі воїнів – героїв…

Це найулюбленіше, найщиріше свято! Його так цінують і люблять мої батьки. Я сам з Луганщини й тому знаю, наскільки вагомий внесок у Перемогу моїх земляків. За роки війни в Діючу Армію було направлено понад 400 тисяч людей. Понад чверть мільйона не повернулося з війни. Мої земляки були серед тих, хто першими зустріли ворога на Західному кордоні. 22 червня 1941 року над Брестом пішов на таран льотчик – винищувач Петро Рябцев (уродженець г.Петровське Краснолуцької міськради). А наприкінці війни, 23 квітня 1945 року, у важкому бою екіпаж молодшого лейтенанта Івана Решетніка (до війни – слюсар паровозобудівного заводу), витративши боєприпаси, пішов на таран німецького "тигра". Випускник Луганської школи воєнних льотчиків Микола Гастелло кидає палаючий літак на скупчення німецьких танків і автомашин. В.Чернопашенко з Рубіжного над Чорним морем таранить німецький бомбардувальник, щоб урятувати танкер "Куйбышев", що йде з пальним у Севастополь, який обороняється. І.Биков з-під Сєвєродонецька кидає підбитий літак на німецький сторожовий корабель у Фінській затоці… Ворожий танк був знищений. Загинули й радянські танкісти. Я вважаю, що внесок Луганщини у Велику Вітчизняну й, отже, в історію XX століття і може, й повинен бути зразком для наслідування в Збройних Силах віку XXI.

За героїчні подвиги в роки війни 259 уродженців і мешканців Луганської області стали героями. Троє – Н.Горюшкін, І.Михайліченко й А.Молодчий – визнані гідними цього високого звання двічі. 84 Героя Радянського Союзу – луганчанина загинули в боях на фронті й у тилу ворога. 27 уродженців і жителів регіону обезсмертили свої імена подвигами самопожертви – йшли на повітряні й наземні тарани, закривали тілами вогневі точки супротивника.

Невблаганно йдуть, розчиняються у вічності люди, причетні до Великої війни – покоління переможців. Вони урятували цивілізацію для прийдешніх поколінь. Ми завжди будемо пам'ятати про вас, завжди будемо пишатися своєю спорідненістю з вами!

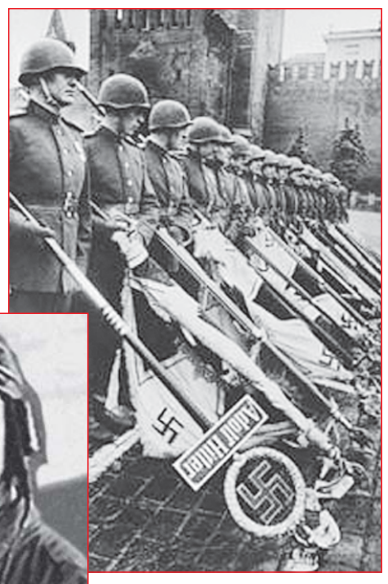

1945 р. Повалені до ніг ворожі штандарти

Льотчик Микола Гастелло

Тарас Тараненко,
студент КНУБА, студкор

Ваша думка

2008 г. Ветерани КНУБА після мітингу до Дня Перемоги

СИВИНА ВІДЛІЧУЄ ДАТИ

Велика Вітчизняна. Початок – 22 червня 1941-го. Кінець – 9 травня 1945-го. Між цими двома датами не дні, не місяці. Між ними майже чотири роки напружених, кривавих, безжалісних і тяжких. Живих свідків тих років залишилося не так багато. Вони пам'ятають. А про що пам'ятати сьогоднішнім молодим, як їм представити те, що не укладається в поняття людини мирного життя? Так, фільми, книги, зустрічі з ветеранами. Але це як би збоку, осторонь. А якби не осторонь, якби з тобою таке? А як би ти?…

"Архітектура і Будівництво" вирішила задати таке питання студентам КНУБА. Зізнаємося, що не вірили в почуття нинішніх студентів, у те, що вони знайомі з історією Великої Вітчизняної чи пам'ятають назви місцевостей, де проходили кровопролитні бої… А виявилось, навпаки. Наприклад, здивував газету третьокурсник КНУБА **Сергій Товкуненко,** який не лише відповів на питання, а й запропонував історію військових пісень 1941–45 років з уривками з них, щоб всі могли дізнатися, хто є їх авторами та заспівати разом (її ми подаємо на IV-й сторінці "А+Б").

А ось, що написав в газету ще один "кнубівець", п'ятикурсник **Олексій Левчук:** "Потуги відняти в нас нашу Перемогу даремні – ніякий бруд до неї не пристане. Тому що Перемога стала найглибшою, трепетною частиною нашої душі, ужилася в плоть нашу, у сльози наші. Перемога в нас невід'ємна, як подих! Саме Перемога 1945- го, як надпотужна ракета, вивела нашу країну на космічні швидкості й масштаби… Прийшов 1991 рік. Радянський Союз, який захищали і відновлювали фронтовики, розпався. Пішов в історію…

Хочеться висловити своє захоплення цим чудовим, безприкладним людям, здатним силою любові до Батьківщини й самопожертви нести на своїх плечах страшенний тягар війни й післявоєнного відродження. Завдяки їхнім зусиллям і жертвам живемо ми на нашій землі".

І, нарешті, ще одна думка, відповідь на питання газети. Ці вражаючі слова – від дівчини-четвертокурсниці університету **Олени Чумак:** "Ах, война, что ж ты сделала, подлая?.." Це не просто рядок з пісні. Це – здивований подих цілого покоління, що донісся крізь роки до наших вух.

Уже в дни мира рождены,
Войны не знали мы. И всё же,
В какой-то мере все мы тоже
Вернувшиеся с той войны.

Переможці – ветерани, що повернулися з війни, зустрічають кожний новий день як свято, хоч життя, за великим рахунком, не було до них занадто прихильним. Післявоєнна розруха, відбудова господарства, репресії, "відлига", епоха дефіциту, перебудова й, нарешті, незалежність від усього, крім сумління й пам'яті, – ось віхи цих мирних років. Втім, мирних досить відносно. Корея, В'єтнам, Афганістан… Війни в цих країнах не були світовими. Але й вони уносили життя, нагадуючи про те, що війна – сестра суму.

І все-таки, не сум, а оптимізм, віра в майбутнє відрізняють цих людей, що виявилися зараз не зі своєї вини на узбіччі життя.

Потихоньку забывается война, их всё меньше – стариков-фронтовиков,
В чьих ушах ещё по-прежнему слышна перекличка грозовых,
шальных годов.
Сын, конечно, не в ответе за отца, забывая тень войны или страны.
Как понять нам это время до конца, не избавившись
от собственной вины?

Ми усі винуваті в нестачі співчуття й милосердя. І, святкуючи День Перемоги, просимо прощення за це життя, не варте тих, хто без пишномовних слів устав в ряд і своїми грудьми захистив від рабства рідну землю".

Опитувала та міркувала **Світлана Шевченко,** студкор газети

Люди університету

НАВЧАТИ МОЛОДИХ – ЦЕ ЗМІСТ МОГО ЖИТТЯ, МОЄ ЩАСТЯ

Пропонуємо читачам газети бесіду з доцентом кафедри політології Віктором Петровичем Макогоном, людиною, яка, на мій погляд, не любить блиску, яка все життя наполегливо працює, є терплячою, самовіддано присвятившись Вищій школі і науці, розробляючи науково-методичні концепції у викладанні суспільних наук молоді. Про все це – у його відповідях редакції. Читайте!

– Вікторе Петровичу! Ваш викладацький стаж 40 років. Чи подобається Вам навчати молоде покоління?

Навчати молоде покоління – це покликання кожного, хто пов'язав свою долю з викладацькою справою. Ця нелегка, але благородна праця з студентською молоддю не може не подобатись викладачеві. Тому я, навчаючи і виховуючи студентську молодь уже більше сорока років, навіть не уявляю себе в іншій іпостасі. Це моя мета, це зміст мого життя, це моє щастя.

– Чи важко навчати нинішніх студентів політології, соціології – дисциплінам, які викладаються на вашій кафедрі? Чи цікавиться молодь, як було в радянські часи, історією своєї країни?

Сучасна студентська молодь надто різноманітна. Більшість розуміють, що гуманітарні науки – історія України, політологія і соціологія значно розширюють кругозір людини. Адже майбутній інженер є не тільки висококваліфікований спеціаліст, а й інтелігент, людина яка розуміється в культурі, політиці, в тих складних процесах, які зараз відбуваються в нашій країні. Звичайно є студенти, яких треба переконувати в необхідності вивчення цих дисциплін. На превеликий жаль, є ще молоді люди, які не розуміють цього. Але мало таких студентів, яких би не цікавило минуле нашого народу, нашої країни. Молодь цікавить радянський період життя нашого народу – і світлі моменти, і темні в нашій історії. Це і голодомор 1932–1933 років, і репресії 30-х–40-х років. Але студентів надто цікавлять і героїчні сторінки нашої історії – Велика Вітчизняна війна, трудові подвиги нашого народу, нашої молоді. Про це свідчать і дискусії під час практичних занять і реферати з історії України, які пишуть студенти.

– Ви свого часу були одним з активних партійних діячів - заступником секретаря парткому нашого закладу. Чи є різниця поколінь студентів вашого часу і нинішніх? Як студенти ставляться до виконання громадських доручень?

Звичайно сучасна молодь значно відрізняється від тих поколінь, які виховувались в радянські часи. Ну, по-перше, вона більш прагматична. По-друге, що в умовах політичної і економічної кризи рівень підготовки освітньої, культурної, виховної дещо понизився.

І, по-третє, неоднозначне ставлення студентів до громадської роботи. Це, звичайно, природно для ринково-економічних стосунків в суспільстві. Але ж не можна сказати, що вони відмовляються від громадських доручень. Можна сказати, що під час святкування урочистих дат студенти охоче беруть участь у їх підготовці, виступають з доповідями, беруть участь у громадських організаціях, які є в нашому університеті.

– Які у вас стосунки зі студентами? Чи вважаєте ви, що з нинішніми студентами КНУБА спілкуватися важко?

Сучасна молодь відкрита, з відкритою душею. Спілкуватись з нею дуже цікаво. В такому випадку, мені особисто, легко впливати на студента, є широка можливість допомогти людині, порадити їй, тощо. Я ніколи не відчував і не відчую труднощів в спілкуванні з молоддю.

– Як Ви ставитесь до Болонської системи. Не заскоро ми "побігли" за Європою?

До Болонської системи ставлюсь неоднозначно. Нам треба не забувати багаторічного досвіду навчальної і виховної роботи, який напрацювали покоління викладачів наших вузів. Та ще й яких викладачів! Це ті, що не тільки не поступались ні в чому Європейським, але й перевищували їх у всьому. Звичайно те, що є корисним в цій системі треба використовувати.

– Яке Ваше життєве кредо?

Життєве кредо – завжди бути людиною, при любих обставинах.

Підготовлено газетою

Молода еліта

"НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ ТОГО, ЩО МОЖНА ЗРОБИТИ СЬОГОДНІ ..."

– Олег, ти нині став переможцем Університетської олімпіади з гідравліки. У яких "наукових змаганнях" ще брав участь і коли?

– Минулого року я брав участь в олімпіаді з англійської мови та з гідравліки, виборовши перші місця. 2009 року – в олімпіаді з англійської мови (третє місце) та з гідравліки (перше місце).

– Тобі не шкода часу на підготовку до олімпіад, конференцій?

– В конференціях я брав участь лише минулого року. Це були виступи з теоретичної механіки та філософії. Проте, не шкодую часу – вважаю, що час витрачається лише тоді, коли предмет не подобається.

– Чи займаєшся наукою? Якщо так, то чи складно поєднувати навчання і заняття наукою?

– Поки що, не займаюсь. Отже, й не можу відповісти на питання.

– Як вчився всі семестри в університеті?

– Відповім коротко: на "відмінно".

– Як вважаєш, нинішні студенти вчаться з примусу чи навпаки?

– Скажу так: студенти стали більш свідомими. Якщо студент розуміє користь того, що намагаються його навчити, що стане в нагоді в подальшій професійній діяльності, то прагнутиме засвоїти цей предмет. А якщо він не цікавить майбутнього фахівця чи він не бачить перспектив застосувати набуті знання чи досвід надалі, тоді предмет вивчається лише "для галочки".

– Ти вже 3-й рік навчаєшся в КНУБА. Що в навчанні подобається, а що змінив би?

– Мені подобається обрана спеціальність. Хотілося, щоб на сайті нашої бібліотеки було більше електронних книг.

– Ким бачиш себе після закінчення КНУБА? Викладачем чи…

– Маю надію, що моя майбутня робота дасть можливість реалізувати на практиці знання, набуті в КНУБА.

– Які в тебе пріоритети в житті? (любов, дружба…)

– Як показує саме життя, ти ніколи не знаєш, що тобі подобається і чого ти насправді хочеш. Кажуть, якщо Бог хоче покарати людину, то він робить все, що людина хоче. У мене є певні пріоритети. Вони можуть змінитись, іноді раптово і несподівано.

Олег Лисак - переможець олімпіади з гідравліки 2009 р.

– Що хотів би побажати першокурсникам, одноліткам чи школярам?

– У кожного своє власне життя. Звісно, можна побажати щось загальне, проте, це завжди можна почути на будь-якій гулянці. З власного досвіду: не відкладайте на тиждень те, що можна зробити сьогодні; повернути втрачений марно час можна, але дуже важко.

На закінчення. Мені здається, Олеже, що ти, хоч і небагатослівний, але працьовитий і добре цінуєш час і власну працю. Якраз це і підтверджують результати твоїх нинішніх перемог. Удачі тобі на майбутнє!

Опитувала **І.Геращенкова**

Ваша думка

ЮВІЛЕЙНА СТУДЕНТСЬКА ОЛІМПІАДА З ГІДРАВЛІКИ

Відбулася 20-та ювілейна Університетська студентська олімпіада з гідравліки, технічної механіки рідини і газу. Ця дисципліна є нормативною для всіх технічних спеціальностей вищих навчальних закладів країни. Вона закладає підґрунтя для вивчення водопостачання, водовідведення, опалення, теплогазопостачання, вентиляції, гідротехніки, гідромеліорації, дорожніх водопропускних споруд, насосів та інших гідравлічних машин, гідроприводів, різних технологічних процесів. В нашому університеті таки олімпіади проводяться щорічно, починаючи з 1990 року. В олімпіадах беруть участь переважно студенти санітарно-технічного факультету, хоча за 20 років були і інші учасники, а колишній студент будівельно-технологічного факультету Марат Джаубаєв був переможцем не тільки університетських, але і Всеукраїнських і Міжнародної олімпіад.

У 20-й Університетській олімпіаді, що відбулася 18-го березня 2009 року, взяли участь 22 студента, яким було запропоновано для розв'язання 4 олімпійських завдання за програмою основних розділів навчальної дисципліни (гідростатика, гідромеханіка), які передбачали вміння студентами володіти законами передачи тиску в гідравлічних системах, розрахунку гідравлічних опорів, систем трубопроводів, особливостей витікання рідини з отворів та насадків, що охоплювали різні теми з програм гідравлічних дисциплін.

На виконання завдань учасникам було відведено майже дві години. Після цього всі роботи оцінювалися різними викладачами – членами журі. В залежності від складності (тобто кількості нерозв'язаних завдань) задачі отримали різні рейтинги, які впливали на остаточний бал відповіді. Вимоги до учасників олімпіади були достатньо високими. Троє з них розв'язали всі 4 задачі, а ще два студента розв'язали три задачі. Місця між учасниками, що розв'язали однакову кількість задач були розподілені в залежності від оцінок і рейтингів кожної задачі. Після перевірки всіх завдань, узагальнення їх результатів на ЕОМ були оголошені підсумки олімпіади, члени журі зробили пояснення до розв'язання кожної задачі.

Перше місце здобув студент III курсу санітарно-технічного факультету Олег Лисак (група ТВ-32). Олег – один з кращих студентів Університету, був переможцем Олімпіади КНУБА і в минулому році, успішно брав участь у 19-й Всеукраїнській (Київ), 19-й Міжнародній (Одеса) і у відкритій Російській (Москва) олімпіадах, отримав заохочення від Київської міської державної адміністрації. Друге місце посів студент групи ВВ-24 А.Олійник, третє – студентка групи ВВ-23 О.Коваль. Звичайно, кращі студенти беруть участь в олімпіадах неодноразово, потім беруть участь в олімпіадах українських, міжнародних, в олімпіадах зі спеціальності. Після закінчення навчання працюють у вищих навчальних закладах, наукових та інших установах, зокрема в нашому університеті – канд.техн.наук Віктор Мілейківський і, вже згаданий Марат Джаубаєв.

Під час виконання задач на олімпіаді з гідравліки

Підготовка учасників, завдань, робота в оргкомітеті і журі олімпіади вимагає багато часу і зусиль. Вважаю за необхідне відмітити роботу доцентів О.О.Гіжі і Д.О.Чернишева (також колишній переможець олімпіади), канд.техн.наук Ю.Д.Копаниці.

Ю.Константінов,
голова оргкомітету олімпіади, професор

Профспілкові справи

"ОБОВ'ЯЗКИ, ПОКЛАДЕНІ НА НЬОГО, КНУБА ВИКОНАВ"

Нещодавно в університеті відбулася конференція трудового колективу. На порядку денному стояли питання: 1. Про фінансово-господарську діяльність закладу у 2008 році та результати її перевірки контролюючими органами, з яким виступив ректор університету, д.т.н. А.М.Тугай. Про підсумки виконання колективного договору за 2008 рік та про прийняття доповнень до колективного договору на 2009–2011 рр. доповідав голова комісії, професор Л.Є.Пелевін. Гостями конференції були Голова Київської міської організації профспілки працівників освіти і науки України О.М.Яцунь, який виступив перед членами профспілки КНУБА, та та А.В.Кузнєцов, правовий інспектор міськкому профспілки.

"Нинішня профспілкова конференція колективу університету, розпочав доповідач, ректор, проф. А.М.Тугай, є традиційною за часом, але за змістом та питаннях, які винесені для розгляду, є такою не зовсім. Насамперед тому, що господарсько-фінансову діяльність нашого закладу перевіряли сім контролюючих органів. По-друге, ми підсумовуємо виконання колективного договору за останні три роки; по-третє – ми повинні обговорити і прийняти колективний договір на наступні три роки (2009–2011).

Хочу відзначити, що університет в минулому році виконав покладені на нього обов'язки. Це означає, що виконано державне замовлення по підготовці магістрів (284), спеціалістів (1176) і бакалаврів (1260). Практично виконано держзамовлення по набору студентів на 1-й курс (денна форма навчання – 1007 осіб; заочна форма – 521). Нині в університеті навчається 10291 студент, з них 7078 денної форми навчання та 3213 заочної. Разом з тим ми не використали увесь ліцензійний обсяг (1827 осіб денної форми навчання та 804 – заочної), що наданий університету.

Приємно відзначити, що 2008 року співробітники та докторанти КНУБА захистили 6 докторських та 40 кандидатських дисертацій. Представлю перших шістьох. Це М.О.Соловей – кафедра будівельної механіки (докторант); С.І.Білик – кафедра металевих і дерев'яних конструкцій; О.В.Сергійчук – кафедра архітектурних конструкцій (докторант); І.В.Чорноморденко – кафедра філософії; Н.С.Бушуєва – кафедра проектного менеджменту (докторант); О.В.Черніков – кафедра нарисної геометрії (докторант).

ТРИНАДЦЯТЕРО СТАЛО ПРОФЕСОРАМИ, ШЕСТЕРО – ЛАУРЕАТАМИ ДЕРЖПРЕМІЇ…

Шість викладачів КНУБА 2008 року стали лауреатами Державних премій, 13 – отримали звання "професор", 32 – "доцент". Насамперед, відзначу тих, що стали лауреатами: доктори технічних наук І.І.Назаренко, Р.Ф.Рунова, В.Й.Сівко, В.І.Гоц, кандидати технічних наук: П.С.Шилюк та В.Н.Старчук. Звання "професор" отримали: В.І.Терновий, М.Г.Ярмоленко, Є.Г.Романушко, В.В.Куцевич, Л.Є.Пелевін, Л.І.Мазуренко, С.В.Цюцюра, В.Л.Поляков, В.П.Корбут, О.С.Петраківська, Г.М.Кононенко, В.І.Гоц, П.В.Захарченко. Двоє співробітників КНУБА – д.а., професор О.С.Слєпцов, зав. кафедри, професор А.Ф.Гойко отримали почесні звання. Щодо видавничої діяльності університету – видано 3 підручники і 37 посібників. Виконано наукових досліджень на 10 млн. гривень (3,6 млн. за рахунок бюджету та 5,2 млн. – госпрозрахункові).

Як і завжди свій виступ ректор університету, д.т.н., професор А.М.Тугай коментував за допомогою таблиць з фінансової діяльності університету (1.01.08–31.12.08рр.). Так, щодо видів використання коштів – на заробітну плату разом з нарахуванням (бюджетні кошти – 44 млн. грн.; спеціальні кошти бюджету та залишки 2007 року – 39 млн. грн; всього 83 млн. грн.), на стипендію (бюджетні кошти 18 млн. грн.), наукова діяльність (бюджет – 3,6 млн. грн; спеціальні кошти бюджету та залишки 2007 року – 5,6 млн. грн.; всього 9,5млн. грн. Далі ідуть використання коштів на матеріальний розвиток вузу – ремонти (капітальний і поточний), придбання палива, допомога дітям-сиротам, комунальні послуги. Використання спеціальних коштів, куди входить навчання за контрактом: українських студентів (25 млн. грн.) та іноземних на основних факультетах (2,3 млн. грн), іноземних громадян на підготовчому факультеті (0,5 млн. грн.), навчання докторантів та аспірантів (66 тис. грн.), на підготовчих курсах, на спецфакультеті ППіПКК та різні види оплати: за гуртожиток, за проживання у кімнатах для приїжджих, користування спорткомплексом та ін. Але ці кошти, як відзначив доповідач, є транзитними: вони ідуть на заробітну плату. Як і кожного року, на розвиток навчального закладу грошей не залишається. І все ж таки, завдяки старанням ректорату, у 2008 році університет придбав комп'ютерної техніки, комплектуючих на суму 4,2 млн. грн, лабораторного обладнання (0,5 млн. грн.), м'якого інвентаря (0,112 тис. грн.) та учбової і художньої літератури на 0,480,тис.грн.; недешево зараз коштує й користування мережею Інтернет – 0,315 тис. грн. та ін.

СІМ КОМІСІЙ ПО КОНТРОЛЮ ПОРУШЕНЬ НЕ ВИЯВИЛИ…

Детально ознайомив ректор колектив викладачів і співробітників з подією, про яку протягом понад півроку точилися розмови в університеті. Це стосується перевірки фінансово-господарської діяльності закладу сімома контролюючими органами за заявою – зверненням колишньої працівниці університету доц. Є.А.Одинець до народного депутата Верховної Ради Ю.А Кармазіна. Перевіряючими були: КРУ регіонального управління держмайна Києва; Держінспекція навчальних закладів МОН України за участю помічника народного депутата; Управління держслужби боротьби з економічною злочинністю в Києві МВС України; КРУ Києва, Державна податкова адміністрація у Києві; Розрахункова палата України перевіряла ефективність використання бюджетних коштів; комісія Міністерства закордонних справ України, прикордонники та міліція.

Якого ж висновку дійшли ці 7 комісій та МОН України і прокуратури Солом'янського району, куди спрямували акти перевірок? Висновок один: зловживань службовим становищем, привласнення та розтрат державного майна посадовими особами та особисто ректором Київського національного університету будівництва і архітектури А.М.Тугаєм, порушення законів України "Про освіту", "Про вищу освіту", Земельного Кодексу України не виявлено. А увесь той бруд й неправда, що є у відомих Вам публікаціях і зверненні буде розглянуто і оцінено судом, до якого звернемося з позовом.

Виступив на профспілковій конференції КНУБА й О.М.Яцунь – голова Київської міської організації профспілки працівників освіти і науки України. Він повідомив, що після акцій протесту профспілки Київської міської організації працівників освіти і науки України, які проходили протягом лютого ц.р. проти підвищення тарифів на комунальні послуги підприємствам і населенню Києва є деякі результати. Створено тристоронню Раду соціального партнерства, до якої увійшли профспілки, вона працює, організовуючи діалог між владою і профспілками. Невдовзі матимемо відомості щодо вирішення проблем…

ДОДАТКОВІ ПУНКТИ У КОЛДОГОВІР..

Щодо прийняття доповнень до колдоговору, то з цим питанням ознайомив присутніх голова комісії, професор Л.Є.Пелєвін. "Комісія, яка працювала у складі А.С.Ваколюка, А.О.Белошицького, О.О.Горової Л.Є.Пелєвіна, Г.М.Кочетова, В.М.Коробкіної, С.Ф.Проши, пропонує додатково включити у колдоговір такі пункти. *У розділ "Робочий час.Відпустки" включити доповнення: 1.Тижнева тривалість робочого часу становить: для професорсько-викладацького складу – 36 годин; для працівників бібліотеки, наукових співробітників, учбово-допоміжного і адміністративно-господарчого при 5-денному робочому тижні – 40 годин. Час початку і закінчення роботи для всіх співробітників від 9.00 до 17.30. Обідня перерва з 13.00 до 13.30…2.У пункт "Учбове навантаження" додати:"для викладачів не повинно перевищувати розміру норми встановленої Кабінетом МіністрівУкраїни. Для окремих викладачів можливе зменшення учбового навантаження в разі збільшення обсягу науково-методичної, педагогічної, виховної роботи, роботи над кандидатськими та докторськими дисертаціями та ін. види аудиторної роботи. Зменшення навантаження здійснюється за подавнням кафедри, погодженням з деканатом і затвердженим наказом ректора. 3."Оформлення лікарняних листків" здійснюється до 15 та 20 числа кожного місяця." 4.У п.3.10 додати -"Надавати співробітникам оплачувану відпустку батькам дітей-інвалідів – 1 день на місяць."5.У розділ"Додаткові пільги та виплати":"Надати пільги за рахунок коштів університету для дітей співробітників, (які пропрацювали в Університеті понад 10 років) на повну або часткову оплату на навчання на підготовчих курсах і оплату контракту при навчанні на контрактній формі навчання в КНУБА (відп.- ректор, гол. бухгалтер) і при наявності спецкоштів в університеті". 6.У розділ "Участь трудящих в управлінні університетом":"Колегіальним органом самоврядування є конференція трудового колективу, яка розглядає основні напрями функціонування Університету і скликається не менше двох разів на рік" ."*

Підготовлено газетою

АРХІТЕКТУРНО–БУДІВЕЛЬНИЙ БЕРЕЗЕНЬ

За традицією, березень виявився багатим на виставкові подіуми, організовані АТ "Київський міжнародний контрактовий ярмарок": 12-16 березня тривав 6-й Київський міжнародний меблевий форум, а 24-28 березня проходив 8-й Міжнародний форум "Будівництво та архітектура 2009".

Якщо спробувати підсумувати особливості виставок цього року, можна помітити наступне. Внаслідок кризи основна увага будівельного ринку зосередилась зараз не на елітних багатоповерхових новобудовах, а на котеджному будівництві, ремонтних та оздоблювальних роботах, елементах декору. Розширились експозиції елементів інтер'єру. В меблевому виробництві спостерігається цікава тенденція: криза породила у людей бажання стабільності, впевненості в собі, та, на думку психологів, що краще сприятиме створенню ефекту стабільності в будинку чи квартирі, ніж традиційні класичні меблі з дерева, обиті коричневою тканиною чи шкірою? Саме тому експозиція меблевого форуму дещо відрізнялась від попередніх років: "авангарду" було представлено менше, а "класики" – більше.

Ю.Івашко,
доцент кафедри основ архітектури і архітектурного проектування

ВСЕУКРАЇНСЬКА НАРАДА–СЕМІНАР

31 березня в Київському національному університеті будівництва і архітектури відбулась Всеукраїнська нарада-семінар "Удосконалення системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів для будівельної галузі". В роботі її взяли участь 11 вищих навчальних закладів і наукових організацій, Міністерства: освіти і науки України, регіонального розвитку та будівництва України, праці та соціальної політики, житлово-комунального господарства України, Української державної будівельної корпорації "Укрбуд", Всеукраїнської асоціації виробництва будівельних матеріалів, Української державної корпорації "Укрмонтажспецбуд", Української державно-кооперативної будівельної корпорації "Украгропромбуд", Академії будівництва України, Української академії архітектури, асоціації "Українське об'єднання проектних організацій", представники будівельних компаній.

Із вступним словом виступив ректор університету, голова НМК галузі знань "Будівництво і архітектура" Міністерства освіти і науки України, д.т.н., професор А.М.Тугай. Він звернув увагу на необхідність розв'язання проблем підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців для будівельної галузі нашої країни. Рішення з цих питань вже були прийняті колегіями Міністерств: регіонального розвитку і будівництва України та освіти і науки України. Ця нарада-семінар присвячена удосконаленню цих проблем і питань. "...Назву такі цифри, відзначив А.М.Тугай. Бакалаврів готують: у 10 коледжах, 10 профільних – будівельно-архітектурних – вищих навчальних закладах та 22 непрофільних вузах. Освіту спеціалістам і магістрам надають університети, академії, інститути: 10 профільних, 22 непрофільних навчальних заклади. Окрім цього, хочу відзначити таку деталь: бакалаврів нині готують протягом 4 років і лише півроку залишається на підготовку магістра". Далі ректор зупинився на підготовці кандидатів і докторів наук будівельного напряму. Її ведуть також 10 профільних (КНУБА, ХТУБА та ХНАМТ (Харків), ОДАБА (Одеса), ПДАБА (Дніпропетровськ), ДНАБА (Донецьк), НАПКБ (Сімферополь), НУВГПК (Рівне), 6 непрофільних вищих навчальних заклади і 3 науково-дослідних інститути (ВАТ УНДП КК, НДІБК, НДІБВ). У всіх цих закладах є аспірантура та у половині з них – докторантура. Вони мають достатній науковий потенціал для забезпечення гідної підготовки фахівців вищої кваліфікації, спеціалізованих вчених рад для забезпечення потреб навчальних закладів, науково-дослідних установ і ін. організацій України. Крім перерахованого позитиву, є й недоліки: мізерна стипендія аспірантів – 844 грн., докторантів – 1864 грн., недостатня зарплата викладачів – 1749 грн., відсутність фінансування для оновлення матеріально-технічної бази, неможливість вирішення житлових проблем та ін.". Отже, професор Тугай виклав думки, так необхідні для навчання, перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів будівельної галузі.

В порядку денному наради виступили: перший заступник Мінрегіонбуду А.М.Беркута з доповіддю "Підготовка та забезпечення будівельної галузі фахівцями з вищою освітою", віце-президент ХК "Київміськбуд" В.М.Сліпецький з питанням "Інженерно-технічні кадри високої кваліфікації – основа будівельної галузі", декан архітектурного факультету КНУБА, голова робочої групи по розробці стандартів освіти за напрямом "Архітектура", професор О.В.Кащенко розповів про систему неперервної підготовки архітекторів, ректор Одеської державної академії будівництва і архітектури В.С.Дорофеєв ознайомив присутніх з деякими принципами у формуванні освітніх програм підготовки фахівців будівельної галузі, завкафедри теплогазопостачання і вентиляції КНУБА, голова робочої групи з розробки стандартів вищої освіти, проф. Ю.К.Росковшенко представив учасникам наради свої думки щодо шляхів удосконалення системи галузевих стандартів вищої освіти за напрямом "Будівництво" та ін.

Президія Всеукраїнської наради-семінару

Учасники заходу

Перший заступник Мінрегіонбуду А.В.Беркута

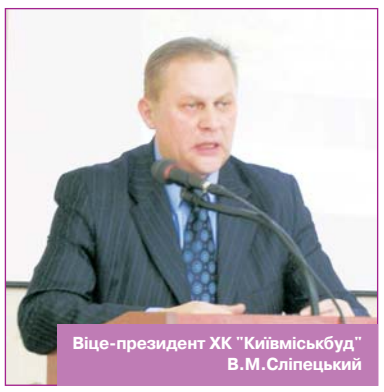
Віце-президент ХК "Київміськбуд" В.М.Сліпецький

Декан архіт. фак. КНУБА О.В.Кащенко

Ректор ОДАБА В.С.Дорофеєв

Ювілеї

ВИКЛАДАЧ, ВИНАХІДНИК, ТВОРЧА ЛЮДИНА

80-ліття

Колеги-професори – О.А.Волянський та Н.Г.Русанова

Нещодавно відомий вчений КНУБА, професор кафедри технології будівельних конструкцій і виробів Олександр Арсентійович Волянський святкував свій ювілей . Сьогодні читачам газети розповідає про колегу професор кафедри ТБКВ Ніна Георгіївна Русанова.

– У першому повоєнному 1945-му навчальному році 16-ти річним юнаком він вступив до КІБІ на будівельний факультет. Закінчив його успішно у 1950 році.

Неабиякі природні здібності, проникливий розум, допитливість та набуті в інституті знання сприяли творчому виконанню ним обов'язків на різних інженерних посадах: майстра, виконроба, начальника дільниці будівництва Дубосарської гідроелектростанції, керівника лабораторії бетонів Південного науково-дослідного інституту промислового будівництва, начальника головного технічного відділу спецбюро "Оргпромбуду" Київського Раднаргоспу.

У 1962-му, маючи вже 12-ти річний виробничий стаж, науковий ступінь кандидата технічних наук та диплом старшого наукового співробітника, він розпочав педагогічну діяльність на посаді доцента кафедри будівельних матеріалів КІБІ. Через три роки перейшов на кафедру технології будівельних конструкцій і виробів.

Протягом майже 45-ти років роботи на кафедрі Олександру Арсентійовичу довелося викладати декілька навчальних дисциплін, але більшу частину своїх здібностей, часу та уваги він віддавав і віддає профілюючому курсу "Технологія бетону". І вже понад чотири десятки літ професор Волянський передає свої знання молоді, ставши визначним в Україні Метром в цій галузі знань. Глибинне розуміння складних фізико-хімічних процесів структуроутворення різних видів бетонів розкрите ним у численних наукових статтях і монографіях, а також у двох підручниках з курсу "Технологія бетонних і залізобетонних конструкцій".

Викладацька робота Олександра Арсентійовича завжди вдало поєднується з винахідництвом та творчим підходом. В дипломних та курсових проектах він намагається навчити студентів розробляти неординарні технічні і технологічні рішення. Слід згадати, що багато теперішніх відомих керівників підприємств і будівельних організацій, серед яких ексмер Києва – О.О.Омельченко, директор ЗБК ім. С.Ковальської – О.С.Пилипенко, директор ДБК-1 – В.П.Бурлак та ін. виконали свої дипломні проекти саме під керівництвом професора Волянського.

Вісім його аспірантів успішно захистили кандидатські дисертації. Він підготував і видав понад 80 науково-методичних і наукових робіт.

Як вельми досвідчений фахівець, Олександр Арсентійович неодноразово залучався до експертиз з питань встановлення причин пошкоджень та руйнування залізобетонних конструкцій. Понад 10 років є позаштатним головним консультантом фірми "Фундамент" з проблем вдосконалення зведення буроін'єкційних паль для ростверкових фундаментів сучасних багатоповерхових монолітно-каркасних будівель.

Багато років Олександр Арсентійович був членом спеціалізованої Вченої ради з захисту дисертацій, протягом 25 років – відповідальним за організацію наукової роботи на кафедрі.

Успішну викладацьку та наукову роботу професор О.А.Волянський поєднує з активною громадською діяльністю на факультетському та університетському рівні.

За сумлінну працю Олександра Арсентійовича відзначено Почесним знаком Державного комітету вищої освіти СРСР "За отличные успехи в работе", кількома Урядовими нагородами, Подяками Київської міської і Солом'янської районної держадміністрації.

Колеги по кафедрі з шанобливою повагою ставляться до Олександра Арсентійовича, цінуючи його ерудицію, вміння бути завжди готовим підтримати, сказати добре й дотепне слово. З ним цікаво і легко працювати. Бажаємо Вам, дорогий Олександре Арсентійовичу, доброго здоров'я, подальшої творчої наснаги, шани і любові рідних і друзів.

Н. Русанова, професор

ГОСТЬ КЛУБА ПОЭЗИИ "СТИХИЯ"

Отечественная война... За нее отдали жизнь миллионы. Многие, даже родившиеся после 1945-го, тоже чувствуют связь времен. Потому что в наших душах сохранился, мерцает, не угасает огонек, не дающий нам погибнуть. Что это за огонек? Это – Победа в этой войне! Сегодня на странице газеты А+Б гость клуба поэзии "СТИХИЯ", который существует в КНУБА уже 23-й год, представитель послевоенного поколения, участник афганской войны Николай Грабовский.

Стихи, которые пишет Николай, очень проникновенны, патриотичны, романтичны. Слушаешь их на одном дыхании... Сегодня мы предлагаем тему, которая для него – одна из самых близких, от слов его стынет сердце. Читайте!

Это было с другим...

Это было тогда не со мной,
Это было с другим, незнакомым.
Там гремели раскатисто громы
Над пылающей передовой.

Это было тогда не со мной,
Это было с другим, неженатым,
Молодым и безвестным солдатом
Перед самой счастливой весной.

Это было тогда не со мной,
И ему в ту годину, тогда-то
Для войны было лет маловато,
А для смерти хватило с лихвой.

Это было тогда не со мной...
Отчего же 9 мая,
Как к пробитой груди прижимаю
Я свой китель ослабшей рукой?

Батальоны уходят на юг

Батальоны уходят на юг
Оставляя за спинами север
И опять в заколдованный круг
Он один улетает на север.

Мы вступаем, в удачу лишь веря.
Не со мною теперь уже друг,
Только я не хочу в это верить...
Батальоны уходят на юг...

Батальоны уходят на юг,
А в графе "Боевые потери"
Тот, с которым я был на краю,
Тот, которому сердце доверил.

Мы в колонне и снова вокруг
Грязно-рыжие горы на сером...
Я иду с батальоном на юг,
Он один улетает на север...

Что вернешься живым – нет надежды подчас.
Каждый может споткнуться у кромки огня.
Мы уходим и молится каждый из нас
Боже, чур не меня!

Сердце словно от северных, северных вьюг
Стынет снова и снова от каждой потери.
Мы уходим, уходим, уходим на юг,
Но однажды вернемся...

Мы однажды вернемся... на север!!!

Пам'ятатимемо

ВІЙНА – ЦЕ ПЕКЛО

Минуле назавжди лишається з нами. Тому жодна війна не може бути забутою, тим більше, що 15 лютого 2009 року – День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Афганістані. Виповнилося вже дві дати: 30 років її початку та 20 літ з часу виводу останнього радянського солдата з країни, яка завдала нам стільки болю.
В нашій країні, тим більше в КНУБА, поважають та пам'ятають "афганців", людей, які пройшли через пекло війни, пережили з нею всі страхіття й муки, виконуючи свій військовий обов'язок. Це стосується, насамперед, Віктора Максименка, воїна-"афганця", що заплатив непомірно високу ціну на цій війні (втратив зір), кандидата філософських наук, доцента нашого університету, який очолював Спілку ветеранів Афганістану Подільського району і від тяжкого поранення, отриманого в Афганістані, 43-річним пішов з життя... Саме йому сьогодні присвячується вірш, написаний професором кафедри міського будівництва Є.О.Рейценим 23 лютого 2009 року.

20 лет спустя *

"Перестройка" вовсю в стране бушевала,
Когда вы с Афгана спешили домой,
Гробов той стране, знать, ещё не хватало,
Коль стал только сниться вам в жизни покой...

Ведь попраны были все идеалы
И преданы были ваши мужество, честь,
Дралась 40-я (сороковая) там не для славы
И подвигов ваших, ребята, не счесть!

Помним, мина у ног на посту разорвалась –
Максименко Виктор командовал им,
А сколько солдат там наших осталось,
Но он оказался непобедим...

Хоть долго возили его по больницам,
В бреду Кандагар и Кабул вспоминал,
Он больше не видел знакомые лица, –
Ослеп, но трудиться не перестал!

И годы учёбы быстро промчались,
Вот он – кандидат, а потом и доцент...

Герои-афганцы часто встречались,
Но не забыли тот прецедент,

Как последней колонной
на мост "Дружба" ступили,
Но встретить достойно
их никто не пришёл,
С предательством этим
всю жизнь потом жили,
Друзей не забыли, кто смерть
там нашёл!

** 15 февраля 1989 года последняя колонна 40-й армии перешла через реку Аму-Дарья по мосту "Дружба" и ступила на родную землю.*

Це не жарт

"ПИВНЕ СЕРЦЕ", "ПИВНІ ВУСА" ТА БЕЗПЛІДДЯ...

Перший рейхсканцлер Німеччини Бісмарк, що знав не з чуток про шкідливі наслідки вживання пива, говорив: "Від пива стають ледачими, дурними і безсилими". Про те, що існує пивний алкоголізм давно відомо. І хоча в очах обивателя він менш небезпечний, чим винний і горілчаний, наслідки його руйнівні. У XIX столітті англійці, борючись з алкоголізмом, витісняли міцні алкогольні напої пивом, але "пивний закон" довелося відмінити, оскільки це лише посилювало пияцтво.

Студент Ш курсу КНУБА Микола Марченко, побувавши на лекції для молоді професора Київського медуніверситету Бориса Стадченко, пропонує його думки читачам газети.

Б'Є В ПЕРШУ ЧЕРГУ ПО СЕРЦЮ

Найшкідливіший наслідок безмірного вжитку пива – хворе серце, розширення порожнин серця, потовщення його стінок, некрози в сердечному м'язі, зменшення мітохондрій і ін. Ці зміни пов'язані з наявністю в пиві кобальту, вживаного як стабілізатор пивної піни. Вміст цього токсичного елементу в сердечному м'язі в тих, що п'ють пиво, перевищує допустиму норму в 10 разів. Крім того, кобальт викликає запальні процеси в стравоході і шлунку.

Є й інші чинники, що порушують роботу серця при пивному алкоголізмі. Це великі порції пива в день, а також насиченість пива вуглекислим газом. Потрапляючи в організм, пиво швидко переповнює кровоносні судини. Це призводить до варікозного розширення вен і розширення кордонів серця. Так виникає синдром "пивного серця" або синдром "капронової панчохи", коли серце провисає, стає в'ялим і погано качає кров.

У пиві міститься ряд токсичних речовин, солі важких металів, що викликають зміни в ендокринній системі. Так, у чоловіків при систематичному вживанні пива виділяється речовина, яка пригнічує вироблення чоловічого статевого гормону тестостерона, виробляються жіночі статеві гормони. У чоловіків, що п'ють пиво, розростаються грудні залози, стає ширшим таз. У жінок, зростає вірогідність захворіти раком, а якщо це мати, яка годує дитину, то у малечі можливі епілептичні судоми. Ще у жінок стає грубішим голос, і з'являються так звані "пивні вуса". Ось результати досліджень, проведених в 1985 р. в платних клініках Канади. Були зіставлені жителі, що п'ють пиво, з тими, хто споживає інші алкогольні вироби. Встановили, що діагноз "пальпована печінка" найчастіше діагностується у людей, які вживають пиво систематично.

ВІД ПИВА СТАЮТЬ АЛКОГОЛІКАМИ В 4 РАЗИ ШВИДШЕ

Дослідження, проведені в багатьох країнах, показують, що хронічний алкоголізм розвивається в 3-4 рази швидше від пива, ніж від міцних алкогольних виробів.

ЖІНОЧЕ БЕЗПЛІДДЯ – РЕЗУЛЬТАТ ЛЮБОВІ ДО АЛКОГОЛЮ

Дослідники університету Вашингтона дійшли висновку, що безпліддя у сучасних жінок зустрічається все частіше через алкоголізм, що розвивається, в даному випадку любові до пива. Учені університету, проводячи своє дослідження, вивчали дані про дві групи австралійських близнят. Першу групу склали діти, що народилися між 1893 і 1964 роком, а другу групу – між 1964 і 1971 роками. Таким чином, загальне число учасників дослідження склало близько 11 тисяч чоловік. **Отримані результати дослідження дозволили зробити висновок, що зловживання алкоголем (пивом) призводило до жіночої репродуктивної дисфункції й в значній мірі впливало на чоловіче здоров'я.** Останніми роками показники алкоголізму серед жінок різного віку зросли. У зв'язку з цим отримані дані набувають особливої значущості для служб охорони здоров'я всього світу. **Надмірний вжиток пива значно розширює діапазон проблем сексуальних функцій, зростає число ускладнень вагітності, включаючи безпосередньо високий ризик аборту або викидня.** Молоді дівчата в період статевого дозрівання, які захоплюються пивом, мають порушення менструального циклу, в них зростає небезпека розвитку небажаної і ранньої вагітності, що незрідка призводить до повного безпліддя в майбутньому. **Шкода пива для людського організму величезна: *загибель клітин головного мозку** (які, відмираючи, виходять з сечею); порушення функцій спинного мозку; міокардіодистрофія; цироз печінки; гепатит; панкреатит; гастрит; невропатії; ураження зорового і слухового аналізаторів; підвищення артеріального тиску. Одним з важких ускладнень при пивному алкоголізмі є молочно-кислий ацидоз і гіпонатріємія. Хворі пивним алкоголізмом потрапляють в лікарні в запущеному стані, з вираженим недоумством і зниженням особової оцінки. Такими є наслідки пивного алкоголізму.

Згідно з сучасними дослідженнями, пиво – це перший легальний наркотик, що відкриває дорогу іншим, сильнішим наркотичним засобам. Наркологи стверджують, що пивний алкоголізм характеризується особливою жорстокістю. Цим і пояснюється завершення пивних вакханалій бійками, вбивствами, згвалтуваннями і грабежами.

П'ЮТЬ ПИВО "ПАТРІОТИ" СВОЄЇ КРАЇНИ?

Згідно з дослідженнями учених, з чотирьох тисяч опитаних чоловік у віці від 7 до 20 років, в числі першокласників України і Росії виявилися ті, що 48% вживали алкогольні напої, що в 12 разів перевершує показники 10–12-річної давності.Такий великий скачок у вжитку пива не випадковий, якщо врахувати нав'язувану всіляку пивну рекламу, барвисто оформлені величезні щити в містах і на транспортних магістралях, що рекламують надзвичайну "корисність" пива, і щоденна настирлива реклама пива на телебаченні.

За твердженням деяких "знавців" пиво корисніше за молоко. Деякі ЗМІ рекомендують вживати його вагітним жінкам і годуючим матерям для кращої лактації, а дітям – для солодшого, глибшого сну.

Але ні в одному ЗМІ не повідомлялося, що по шкідливості пиво може порівнятися лише з самогоном, адже в процесі бродіння і в пиві, і в самогоні в повному об'ємі зберігаються супутні алкоголю отруйніші з'єднання. Це альдегіди, сивушні масла, метанол, ефіри, вміст яких в пиві в десятки і сотні разів перевищує рівень їх допустимої концентрації в горілці, отриманій із спирту вищого очищення. Прийнято вважати, що виробництво пива і торгівля ним поповнює бюджет держави. Виходить споживач пива – це дійсний патріот, що допомагає вітчизняному виробникові.

ПИВО І ЄВНУХ: ЩО ОБ'ЄДНУЄ?

Чотири літри пива замінюють статевого партнера. І вони ж здатні повністю позбавити від лібідо (бажання). Для здорової людини алкоголь нешкідливий в кількості міллілітр спирту на кілограм ваги. У літрі пива міститься 45–50 грамів чистого алкоголю. Це 120–130 грамів горілки. Виходить чоловікові середнього зросту і вагою 80 кілограмів можна випивати три пляшки світлого пива щоденно, не побоюючись за здоров'я.

КОРИСНІ КОМПОНЕНТИ ПИВА

Проте, пиво не лише корисно, але і має шкідливі властивості:

***Вуглекислий газ.** Стимулює шлункову секрецію і кровотік в м'язах, мозку, печінці, легенях і нирках. ***Мінеральні з'єднання.** Більш всього в пиві калія. У літрі пінного напою міститься 30 відсотків добової норми. А ось натрію недостатньо, тому лікарі рекомендують цей напій для гіпертоніків – 0,5–1 літр в день. За вмістом кальцію (близько 80 міліграма/л), магнію (близько 80 міліграма/л), фосфору (близько 140 міліграм/л), а також заліза, міді, цинку пиво майже не відрізняється від апельсинового соку. ***Низька калорійність.** Найкалорійніше, що в ньому є, – це етиловий спирт. У пляшці пива приблизно 400–450 ккал/л. Для порівняння: калорійність молока, кока-коли або фруктових соків вагається в межах 600–700 ккал/л. ***Вітаміни.** У літрі пива міститься 40–60 відсотків добової норми вітамінів групи В і 70 відсотків вітаміну С. Більшість "пивних" вітамінів добре засвоюються. ***Органічні сполуки.** Солі лимонної кислоти запобігають утворенню каменів в нирках. Солі оцетової, щавлевої, глюконової, піровиноградної кислот активно беруть участь в обміні речовин. ***Гіркі речовини.** Володіють бактерицидними властивостями, стимулюють роботу шлунку.

ШКІДЛИВІ КОМПОНЕНТИ ПИВА:

***Гіркі речовини і хміль.** Підвищують апетит і стають причиною надлишкової ваги. ***Гіркота** відноситься до категорії психоактивних засобів. Вони надають седативне, снодійне, а у великих дозах – і дію галюциногена. Можна і "до бісиків" допитися. ***Фітоестрогени.** Це жіночі гормони рослинного походження. При надмірному вживанні пиво накопичується в організмі і викликає гормональні порушення. У чоловіків зменшується рослинність на тілі, набухають молочні залози, жир відкладається за жіночим типом – на стегнах і боках, знижується потенція, зменшується рухливість сперматозоїдів – аж до безпліддя і імпотенції. У жінок надлишок фітоестрогена приводить до зайвої повноти. ***Біогенні аміни.** Кадаверин, путресцин, гістамін і тирамін. Відносяться до трупних отрут. Саме ці підступні речовини є винуватцями похмілля. В результаті – головний біль. У великих же кількостях вони призводять до ураження нирок. ***Етиловий спирт.** Найкалорійніше, що є в пиві. Але до ожиріння це не веде, а має зворотний ефект. Найзгубніше діє він на мозок. Тканина, яка найбільше містить жиру в нашому організмі – це кора головного мозку. А спирт її просто розчиняє. По-науковому це – "органічне ураження головного мозку". У результаті відбувається повна деградація особи.

Песни в письме

"КТО СКАЗАЛ, ЧТО НУЖНО БРОСИТЬ ПЕСНИ НА ВОЙНЕ?"

"Уважаемая редакция "А+Б"! Давайте вспомним хотя бы десяток песен, созданных в 1941–1945 годах, известных во время войны всем и каждому и продолжающих свою жизнь по сей день. Слова этих песен, конечно же, всецело порождены войной, но на первом плане в них – не война, а тот мир, который они призваны спасти. Думаю, что моим одногодкам в святой Праздник Победы приятно будет немножко пропеть их слова, хотя бы четверостишие". **Сергей Товкуненко,** студент III курса КНУБА.

Священная война
Музыка: А. Александров.
Слова: В.Лебедев-Кумач, 1941 г.

Вставай, страна огромная,
Вставай на смертный бой
С фашистской силой темною,
С проклятою ордой.

Если завтра война
Музыка: братья Покрасс.
Слова: В.Лебедев-Кумач, 1938 год.

Если завтра война, если враг нападет
Если темная сила нагрянет –
Как один человек, весь советский народ
За свободную Родину встанет

Двадцать второго июня, ровно в 4 часа
Слова народные. 1941 год.

Двадцать второго июня,
Ровно в четыре часа
Киев бомбили, нам объявили
Что началася война.

Кончилось мирное время,
Нам расставаться пора.
Я уезжаю, быть обещаю
Другом твоим навсегда...

Давай закурим
Музыка: М. Табачников.
Слова: И. Френкель.

Теплый ветер дует, развезло дороги,
И на Южном фронте оттепель опять.
Тает снег в Ростове, тает в Таганроге.
Эти дни когда-нибудь мы будем вспоминать.

Давай закурим, товарищ, по одной,
Давай закурим, товарищ мой!

На безымянной высоте
Музыка: В. Баснер.
Слова: М. Матусовский.

Дымилась роща под горою,
И вместе с ней горел закат,
Нас оставалось только двое
Из восемнадцати ребят.

Как много их, друзей хороших,
Лежать осталось в темноте
У незнакомого поселка
На безымянной высоте.

Песенка фронтового шофера
Музыка: Б. Мокроусов.
Слова: Н.Лабковский, 1945

Через горы, реки и долины
Сквозь пургу, огонь и черный дым
Мы вели машины, объезжая мины,
По путям-дорогам фронтовым.

Эх, путь-дорожка, фронтовая,
Не страшна нам бомбежка любая,
Помирать нам рановато,
Есть у нас еще дома дела ...

В землянке
Музыка: К.Листов.
Слова: А.Сурков, 1942г.

Бьется в тесной печурке огонь,
На поленьях смола, как слеза.
И поет мне в землянке гармонь
Про улыбку твою и глаза.

Смуглянка
Музыка: А. Новиков.
Слова: Я. Шведов. 1940 г.

Как-то летом на рассвете
Заглянул в соседний сад.
Там смуглянка-молдаванка
Собирает виноград.

Я краснею, я бледнею,
Захотелось вдруг сказать:
Станем над рекою
Зорьки летние встречать!

Раскудрявый клен зеленый, лист густой,
Я влюбленный и смущенный пред тобой...

До свиданья, города и хаты
Музыка: М. Блантер.
Слова: М. Исаковский, 1941 год.

До свиданья, города и хаты,
Нас дорога дальняя зовет,
Молодые, смелые ребята,
На заре уходим мы в поход.

Синий платочек
Музыка: Е.Петербургский.
Слова: М.Максимов, 1942 год.

Синенький скромный платочек
Падал с опущенных плеч.
Ты говорила, что не забудешь
Ласковых, радостных встреч.

Темная ночь
Музыка: Н. Богословский.
Слова: В. Агатов, 1944 год.

Темная ночь, только пули свистят по степи,
Только ветер гудит в проводах, тускло звезды мерцают.
В темную ночь ты, любимая, знаю, не спишь,
И у детской кроватки тайком ты слезу утираешь.

Катюша
Музыка: М.Блантер.
Слова: М.Исаковский. 1939 год.

Расцветали яблони и груши,
Поплыли туманы над рекой.
Выходила на берег Катюша,
На высокий берег на крутой.

Соловьи
Музыка В.Соловьев-Седой.
Слова А. Фатьянова

Соловьи, соловьи, не тревожьте солдат,
Пусть солдаты немного поспят,
Немного пусть поспят.

Жди меня...
Музыка: М.Блантер.
Слова К.Симонова

Жди меня, и я вернусь.
Только очень жди,
Жди, когда наводят грусть
Желтые дожди,

Жди, когда снега метут,
Жди, когда жара,
Жди, когда других не ждут,
Позабыв вчера.

Жди, когда из дальних мест
Писем не придет,
Жди, когда уж надоест
Всем, кто вместе ждет.

День Победы
Музыка Д. Тухманов.
Слова В. Харитонов, 1975 г.

День Победы, как он был от нас далек
Как в костре потухшем таял уголек.
Были версты обгорелые в пыли,
Этот день мы приближали как могли.
Этот День Победы порохом пропах
Этот праздник с сединою на висках
Эта радость со слезами на глазах ...

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: arh_bud@knuba.edu.ua

Засновник — **Київський національний університет будівництва і архітектури**
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор ***Ірина Геращенкова***
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35